

ТЕНДЕНЦИИ КЪМ АНАЛИТИЗЪМ ПРИ СТЕПЕНИТЕ ЗА СРАВНЕНИЕ В СЪВРЕМЕННИЯ ГРЪЦКИ ЕЗИК (ВЪРХУ МАТЕРИАЛ ОТ ВЕСТНИЦИТЕ „Καθημερινή“ и „Βήμα“ от 2012 г.)

Таня Иванова

Тенденцията към аналитизъм в разво­я на именните системи е присъща на много индоевропейски езици. Но преходът от синтетизъм към аналитизъм в балканските езици е забележителен с това, че обединява в единна система множество взаимно зависими явления, които създават неповторимия облик на балканския аналитизъм. Заедно с разпадането на склонението и морфо-синтактичните промени, настъпили в следствие на това, тенденцията към аналитизъм в балканските езици се проявява още и в заместването на синтетично изразените степени за сравнение с аналитични форми. Този вид преход от синтетизъм към аналитизъм се е извършил във всички балкански езици, включително и в гръцки, който не е централнобалкански език (срвн. Асенова 2002, 117).

Въпросът за прилагателното име в гръцки език като морфологична категория е разгледан подробно от Г. Бабиниотис и Х. Клерис. Те посочват, че както в другите езици, така е и в гръцкия. То е основното средство, с което разполага говорителят, за да предаде някакво свойство на предмета, тоест за да го определи по-точно. Прилагателните могат да определят направо името и тогава стоят пред или след него, или се свързват с него чрез глагол. Авторите подчертават, че и в двата случая се предава свойство на името, като прилагателното се съгласува с него по род и число. Както посочват Бабиниотис и Клерис, съществува една много важна разлика между двете употреби на прилагателното име, които в действителност представляват две напълно различни функции. Когато прилагателното се използва като определение на името, неговата функция е да даде повече информация на събеседника, така че да може да разбере с по-голяма сигурност на какво точно се позовава говорителят. Във втория случай говори-

телят използва прилагателното, когато иска да даде нова информация за едно лице, животно или предмет, което вече е известно на събеседника. Тоест съобщението, което иска да предаде говорителят, е точно това, че предметът притежава конкретно свойство. (срвн. Бабиниотис и Клерис 2004, 209–210).

Ст. Пороманска определя следните групи прилагателни имена в съвременния гръцки език:

1. Прилагателни имена с характеристика съгласна или неударена гласна: *καλός*, -η, -ο; *βεβαίος*, -η, -α.

2. Прилагателни имена с характеристика ударена гласна или звук *i*: *νέος*, -α, -ο; *παγκόσμιος*, -α, -ο.

3. Прилагателни имена, които означават предимно размер: *φαρδύς*, -α, -υ.

4. Прилагателни имена, които означават предимно цвят: *καφετής*, -ια, -ι.

5. Прилагателни имена с флексии -ης, -ης, -ες: *σαφής*, -ης, -ες.

6. Прилагателни имена с характеристика -κ-, -χ-, -ν-, -θ-, тоест завършват на -κός, -χός, -νός, -θός: *κακός*, -η/ια, -ο.

7. Неправилни прилагателни имена: *πολύς*. (срвн. Пороманска 2002, 159–161)

Особен интерес представляват степените за сравнение на прилагателните имена, тъй като в гръцки език, поради паралелното съществуване на синтетични и аналитични форми на степените за сравнение, картината е много пъстра и предизвиква специално интереса на учените да проследят развитието на постепенното заместване на синтетичните форми от аналитични, един процес, който е изключително изразен в съвременния гръцки език и представлява непосредствена последица от тенденцията към аналитизъм в именната система.

Синтетичните степени за сравнение в гръцки език образуват сравнителна степен с флексии -ότερος, -η, -ο за прилагателните имена, окончващи на -ος, -η/α, -ο (*ψηλός* – *ψηλότερος*), -ύτερος, -η, -ο за прилагателните имена, окончващи на -υς, -ια, -υ (*βαθύς* – *βαθύτερος*) и на -εστερος, -η, -ο за прилагателните, окончващи на -ης, -ης, -ες (*επιμελής* – *επιμελέστερος*) (срвн. Пороманска 2002, 191). Питър Макридж отбелязва, че „синтетичните степени за сравнение са по-характерни за книжовните текстове” (Макридж 2011, 242).

Аналитичното образуване на сравнителна степен на прилагателните имена в съвременния гръцки език се извършва по аналогичен за останалите балкански езици начин, а именно с частицата πιο (по) и положителната степен на прилагателното: πιο ψηλός, πιο βαθύς, πιο επιμελής. (Пороманска 2002, 191). Според П. Макридж „тези форми характеризират разговорната реч” (Макридж 2011, 242).

Интерес представлява проследяването на развитието на т. нар. „аналитизъм” при образуването на суперлатива. В гръцки език различаваме два вида превъзходна степен – относителна и абсолютна. Относителната превъзходна степен се образува, като пред сравнителната степен, образувана по един от двата начина (синтетичен или аналитичен), се поставя определителният член в съответния род: ο ψηλότερος/ ο πιο ψηλός, ο βαθύτερος/ ο πιο βαθύς, ο επιμελέστερος/ ο πιο επιμελής. Абсолютната превъзходна степен по принцип се изразява флективно, като към прилагателните имена поставяме окончанията – ότατος, -η, -ο (ψηλότεατος), ύτατος, -η, -ο (βαθύτατος), -έστατος, -η, -ο (επιμελέστατος) (срвн. Пороманска 2002, 192).

В съвременния гръцки език съществуват и неправилни прилагателни. Това са прилагателни имена, които имат неправилни форми за сравнителна и превъзходна степен, които са единствени и не могат да бъдат заменени с аналитични или описателни, като напр.: καλός – καλύτερος – άριστος/κάλλιστος (добър – по-добър – най-добър), κακός – χειρότερος – χειρίστος/κάκιστος (лош – по-лош – най-лош), μικρός – μικρότερος – ελάχιστος (малък – по-малък – най-малък), λίγος – λιγότερος – ελάχιστος (малък – по-малък – най-малък), μέγας – μεγαλύτερος – μέγιστος (голям – по-голям – най-голям), πολύς – περισσότερος – πλείστος (много – повече – най-много) (Пороманска 2002, 193).

Неправилните форми на степените за сравнение на прилагателните имена са разгледани подробно от Питър Макридж. Той отбелязва следните аномалии при образуването на сравнителната и абсолютната превъзходна степен на прилагателните: „απλός – απλούστερος – απλούστατος” (обикновен – по-обикновен – най-обикновен), „κακός – χειρότερος – χειρίστος/κάκιστος” (лош – по-лош – най-лош), „καλός – καλύτερος – άριστος/κάλλιστος” (добър – по-добър – най-добър), „κοντός – κοντότερος (когато се използва за ръст)/ κοντύτερος” (когато се използва за дължина) (нисък – по-нисък;

къс – по-къс), „λίγος – λιγότερος – ελάχιστος” (малък – по-малък – най-малък), „μεγάλος – μεγαλύτερος – μέγιστος” (голям – по-голям – най-голям), „μικρός – μικρότερος – ελάχιστος” (малък – по-малък – най-малък), „πολύς – περισσότερος – πλείστος” (много – повече – най-много) (Макридж 2011, 241).

Фактът, че при двама автори срещаме почти еднакви неправилни форми при образуването на степените за сравнение на прилагателните имена, показва, че действително в съвременния гръцки език те са доста ограничени. Старогръцкото изобилие от неправилни форми постепенно в елинистическия период се е ограничило и днес ние срещаме само няколко прилагателни с неправилни степени за сравнение, наследени от книжовната традиция: βέστιστος, κάλιστος. Този факт се обяснява с тенденцията към аналитизъм в именната система, която характеризира съвременния гръцки език. Тя довежда до стремеж към опростяване на езика и ограничаване на сложните конструкции и неправилните форми при имената. В рамките на тенденцията към аналитизъм в именната система на новогръцки език си обясняваме и факта, че все по-често в разговорната реч срещаме формите на неправилните прилагателни имена заменени с аналитични (πιο καλός, πιο κακός, πιο μικρός). Нужно е обаче да отбележим, че според правилата на съвременния гръцки език замяната на неправилните форми на степените за сравнение при прилагателните имена с аналитични е недопустима за писмената и книжовната реч. Дори според някои автори това явление характеризира диалектните говори (срвн. Макридж 2011, 241).

Питър Макридж отбелязва един много важен факт, който характеризира съвременния гръцки език. „В гръцкия език не съществува толкова ясно разграничаване между сравнителна и превъзходна степен, както например в английския, и понякога в изреченията се използва формата за превъзходна степен като сравнителна: Οι πελάτες του ξενοδοχείου θεωρούνται **οι καλύτεροι** από όλους τους άλλους ξένες επισκέπτες (Клиентите на хотела се смятат за по-добри от всички останали посетители). (Макридж 2011, 242). В този пример формата за превъзходна степен „**οι καλύτεροι**” изпълнява функцията на сравнителна степен.

Под влияние на книжовната норма наблюдаваме и образуването на изрази с определителен член и сравнителна степен на едно

прилагателно име в единствено число, среден род в значение „колкото се може по...“ (напр. το ταχύτερο – колкото се може по-бързо). В димотики те са заместени от изразите „όσο γίνεται,όσο το δυνατόν“ (колкото се може по...). Също под влияние на книжовната традиция и почти изолирано само в писмената реч някои форми за абсолютна превъзходна степен се използват като относителни. Така заедно с фразата за абсолютна превъзходна степен έχει μέγιστη σημασία (има огромно значение) срещаме и изрази като το μεγαλύτερο τμήμα του λαού (огромната част от народа) (срвн. Μακριδζ 2011, 242).

Исклучително ценни за нашето изследване са т. нар. „описателни“ степени за сравнение, защото те са резултат от развитието на аналитизма в именната система на съвременния гръцки език и свидетелстват за силното развитие на тази тенденция.

Изразяването на суперлатива чрез перифраза, като най-прост и непосредствен начин, е разпространено в различни езици. В гръцки език в рамките на посочената по-горе тенденция към аналитизъм в именната система все по-често абсолютната превъзходна степен се изразява с помощта на наречието πολύ (πολύ πολύ) или чрез повторение на прилагателното име, както и с прибавяне на префиксите κατά- (κατάσπρος), ολο- (ολόμαλλος), θεο- (θεότρελος), παν- (πανάρχαιος), υπερ- (υπερπολυτελής) (срвн. Пороманска 2002, 193).

Петя Асенова, разглеждайки въпроса за описателните степени за сравнение в балканските езици, отделя специално внимание на гръцкия език. Тя твърди, че освен в съвременния гръцки език, в много диалекти използват аналитични, описателни по същество форми, които са се граматикализирали. Според нея в редица говори (в Мала Азия – Понт, Сили Демирдеси и в Тракия) наречието „ακόμα“ (още) се е превърнало в частица за сравнителна степен, напр. ακόμα καλός (по-добър). В други говори (в Кападокия и Епир) същото наречие се използва като частица за превъзходна степен, напр. ακόμα και καλύτερος (най-добър). Асенова подчертава, че според А. Тумб тези форми са резултат от турско влияние. Това мнение се споделя и от Кристиян Сандфелд. Действително, според Петя Асенова, конструкции като απού μεν κ'ακόμ μικρός (от мен по-малък) калкират турското benden daha (което е наречието „ακόμα“ – още). Същите функции като „ακόμα“, твърди авторката, има и частицата местоимение „άλλο“, която се използва, според Асенова, в пон-

тийските и севернопонтийските говори за образуване на сравнителна степен, напр. *άλου καλός* (по-добър) (срвн. Асенова 2002, 119).

Действително Петя Асенова прави важни наблюдения върху общите черти при образуването на степените за сравнение в балканските езици. Но нейните наблюдения върху гръцкия език трябва да бъдат подложени на по-задълбочен анализ. Всички тези „диалектни“ описателни форми на степените за сравнение всъщност не характеризират само разговорната реч. Наблюденията върху примерите от журналистически текстове, които ще разгледаме по-нататък в статията, показват изобилие от такива форми. Споделяме твърдението, че описателните степени за сравнение са по-често използвани в разговорния език, но не можем да възприемем, че те не присъстват в писмената реч.

Извор на настоящото изследване са статии от вестниците „Καθημερινή” и „Βήμα” от 11/11/2012г.

Вестник „Καθημερινή” е основният гръцки ежедневник, който се придържа към правилата на книжовната традиция. Той се характеризира с изключително висок стил на изказ, затова ще проследим примерите от статиите в този вестник, за да констатираме дали тенденцията към аналитизъм при степените за сравнение е действително силно развита в езика, или тя характеризира предимно разговорната реч и ежедневниците, които са насочени към т. нар. „масов читател” и се характеризират с по-нисък стил на изказ. В таблица 1 прилагаме примери от три статии от вестник „Καθημερινή” от 11/11/2012г. Примерите са ексцерпирани от една политическа и една икономическа статия и рубриката „Гледни точки”.

Таблица 1

СИНТЕТИЧНИ ФОРМИ НА СТЕПЕНИ ЗА СРАВНЕНИЕ	ПРЕВОД
Πάντως, το ότι η εκταμίευση των 31,5 δις. ευρώ δεν πρόκειται να αποφασιστεί στο αυριανό Eurogroup, αλλά λίγο αργότερα...	Обаче отпускането на 31,5 млрд. евро няма за цел да се реши на утрешното заседание на Eurogroup, а малко по-късно...
Το υψηλό επενδυτικό ρίσκο για την Ελλάδα αποτελεί σήμερα τον μεγαλύτερο αρνητικό παράγοντα...	Високият инвестиционен риск за Гърция представлява днес най-големият отрицателен фактор...
Για την ιστορία, πάντως, θα πρέπει να αναφερθεί ότι μέχρι και το 2010, που κορυφώνεται η ύφεση στην Ελλάδα, είχαν παρουσία περισσότερα από 200 hedge funds...	За историята обаче, ще трябва да се спомене, че до и през 2012 г., когато е най-висок спадът в Гърция, присъстват повече от 200 фонда...

Πάντως, είναι γνωστό ότι στην αγορά μας δραστηριοποιούνται μικρότερα funds ...	Обаче е известно, че на нашия пазар се задвижват по-малко фондове...
Οι εισροές κεφαλαίων από τους ξένους επενδυτές στην ελληνική αγορά, κατά τη διάρκεια του Σεπτεμβρίου, ήταν λιγότερες από τις εκροές.	Навлизането на капиталите от чужди инвеститори на гръцкия пазар през месец септември беше по-малко от изтеглените капитали.
Στο μεταξύ, η Γαλλία <i>έχει</i> μείνει πίσω σε σχέση με άλλες χώρες της Ευρωζώνης που βρίσκονται στο επίκεντρο της κρίσης, όπως η Ισπανία και η Ιταλία, οι οποίες υποχρεώθηκαν να μεταρρυθμίσουν την αγορά εργασίας τους προς το ελαστικότερο και το φθηνότερο .	Междувременно Франция е останала назад в сравнение с другите държави от Еврозоната, които се намират в епицентъра на кризата, както Испания и Италия, които са длъжни да преустроят работния си пазар към по-гъвкавото и по-евтиното .
Ενώ η Γερμανία συρρίκνωσε τους μισθούς τα πρώτα χρόνια της ΟΝΕ για να κερδίσει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, η Γαλλία επέτρεψε στη μονάδα εργατικού κόστους να αναρριχηθεί στα 35,30 ευρώ την ώρα – σήμερα 10% υψηλότερη σε σχέση με τα γερμανικά επίπεδα	Докато Германия намали заплатите в първите години на Икономическия валутен съюз, за да спечели конкурентно предимство, Франция позволи работната надница да се покачи до 35,30 евро на ден – днес 10% по-висока в сравнение с немските равнища.
Το ιστορικό κινηματογραφικό franchise είναι το δυνατότερο χαρτί της συναλλαγής...	Историческият франчайз е най-силната карта на обмена...
Κατάφερε να πείσει τα μέλη του Δ.Σ. ότι είναι ικανότερος από Μάικλ Αϊσнер...	Успя да убеди членовете на Държавния съвет, че е по-способен от Майкъл Айснер...
Η κλασική διαδρομή θεωρείται από τις δυσκολότερες στον κόσμο...	Класическият маршрут се счита за един от най-трудните в света...
ΑΝΑΛΙΤΙΧΝΗ ΦΟΡΜΗ НА СТЕΠΕΝИ ЗА СРАВΝЕНИЕ	ПРЕВОД
Μέσα σε ένα σαφώς πιο επιβαρυνμένο πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον...	В рамките на една явно по-утежнена политическа и социална среда...
Ο κ. Σαμαράς θα υπογραμμίσει ότι αυτή την περίοδο υλοποιείται ένα «σρωτικό μεταρρυθμιστικό κύμα» που δεν <i>έχει</i> προηγούμενο στην ιστορία της χώρας και ότι σε αντίθεση με όλους τους άλλους προϋπολογισμούς που συντάχθηκαν επί τη βάση αισιόδοξων σεναρίων, ο φετινός έλαβε υπόψη του τα πιο δυσμενή σεναρία...	Г-н Самарас ще подчертае, че през този период се реализира една „унищожителна реформаторска вълна“, която не съществува преди в историята на страната и че за разлика от всички останали бюджети, които се приеха на основата на оптимистични сценарии, тазгодишният взе предвид най-неблагоприятния сценарий...
Οι πιο ισχυροί θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν τις αλλαγές ...	Най-силните ще могат да оползотворят промените...
Την πιο ενεργή παρουσία στην Ελλάδα...	Най-дейното присъствие в Гърция...
Αντιθέτως, τα πιο γνωστά hedge funds που έχουν σταματήσει να παρακολουθούν στην Ελλάδα είναι...	Обратно, най-известните фондове, които са спрели да се наблюдават в Гърция са...
Η ντισειοποίηση, όπως <i>λέγεται</i> , είναι το «στρογγύλεμα» πιο τολμηρόν απόψεων και το παράδειγμα της Pifax είναι το πιο χαρακτηριστικό .	Диснизирането, както се казва, е „закръгляне“ на най-смелите гледни точки и примерът на Pifax е най-характерният .

ОΠΙΣΑΤΕΛΝΗ ΦΟΡΜΗ ΣΤΕΠΕΝΗ ΖΑ ΣΡΑΒΝΗΗΕ	ΠΡΕΒΟΔ
Στο μεταξύ, η έκθεση της τρόικας για την ελληνική οικονομία αναμένεται πολύ θετική .	Междувременно докладът на тройката за гръцката икономика се очаква да е много положителен .
Κυρίως, όμως, τα τρία κόμματα έχουν, πλέον, να διαχειρισθούν τη δυσχερή νέα πολιτική πραγματικότητα που συγκροτούν η λήψη των πολύ σκληρών μέτρων...	Основно обаче трите партии вече се ръководят от новата трудна политическа действителност, която произлиза от липсата на много строги мерки...
Οι πιο ισχυροί θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν τις αλλαγές , συγκεντρώνοντας ακόμη μεγαλύτερα μερίδια αγοράς.	Най-силните биха могли да оползотворят промените, концентрирайки още по-голяма част от пазара.
Πάντως, είναι γνωστό ότι στην αγορά μας δραστηριοποιούνται μικρότερα funds, τα οποία, ωστόσο, είναι πολύ μεγάλα για την ελληνική χρηματιστηριακή αγορά	Обаче е известно, че на пазара ни са пуснати в действие по-малки funds, които обаче са много големи за гръцкия борсов пазар.
Με μια εντυπωσιακή κίνηση, η μεγαλύτερη εταιρεία διασκέδασης στον κόσμο, η Ντίσνεϊ, έγινε ακόμη μεγαλύτερη ...	С едно впечатляващо действие най-голямата фирма за забавления в света, Дисни, стана още по-голяма ...

Изследвайки въпроса за начините на образуване на степените за сравнение в съвременния гръцки език въз основа на приведените примери от Таблица 1, можем да направим конкретни изводи. Действително в разгледаните статии от вестник „Καθημερινή” синтетичните степени за сравнение преобладават. Това се дължи на факта, който отбелязахме по-горе, че този ежедневник се характеризира с изключително висок стил на изказ и строго придържане към книжовната норма. Аналитичните форми, които представят примерите, са малко и голяма част от тях включват прилагателни имена, които не могат да образуват по синтетичен начин степени за сравнение. Още в първия и втория пример от Таблица 1 (πιο επιβραβύμενο; το πιο δυσμενής) се натъкваме на причастни форми – επιβραβύμενος (утежнен) и δυσμενής (неблагоприятен), които тук функционират като прилагателни имена. Според правилата на съвременния гръцки език причастията не образуват синтетични степени за сравнение. В третия пример срещаме прилагателното πρόσφατος, което не образува по синтетичен начин степени за сравнение. Следователно не може да приемем тези случаи като резултат от тенденцията към аналитизъм в именната система на гръцкия език.

Макар и малко на брой, срещаме в примерите и прилагателни имена, които могат да образуват по синтетичен път степени за срав-

нение, но тук ги срещаме с техните аналитични форми. Конкретните примери са: *οι πιο ισχυροί, την πιο ενεργή, τα πιο γνωστά, πιο φανατικούς, πιο τολμιρών, το πιο χαρακτηριστικό*. Прилагателните от тези примери имат синтетични форми, които са живи в езика и се използват паралелно с аналитичните. Изборът на аналитичното изразяване на степента за сравнение при тези прилагателни имена показва, че макар и не толкова силно, тенденцията към аналитизъм при степените за сравнени засяга и книжовната реч, с която се характеризира вестник „Καθημερινή”.

Най-сериозното и безспорно доказателство, че аналитизмът при степените за сравнение засяга и високия стил на изказване, е наличието в статиите от вестник „Καθημερινή” на описателни форми на степени за сравнение. Те са малко на брой, но се обясняват ясно с тенденцията към аналитизъм в именната система на гръцкия език. Проследяването на описателните форми при степените за сравнение е важно, поради факта, че те се появяват най-напред в разговорния език, откъдето постепенно с развитието на аналитизма в именната система на езика преминават в книжовната норма и както видяхме от примерите, присъстват вече и в писмените текстове.

Както отбелязахме по-горе, източник на изследването са също и статиите от вестник „Βήμα” от 11/11/2012г. И от този ежедневник сме ексцерпирали примери от три статии от рубриците „Πολιτικά”, „Ικονομικά” и „Γледни точки”, които прилагаме в Таблица 2.

Таблица 2

СИНТЕТИЧНИ ФОРМИ НА СТЕΠΕΝΙΤΕ ЗА СРАВΝЕНИЕ	ΠΡΕΒΟΔ
Το σοβαρότερο όλων είναι ότι απειλούν...	Най-сериозното от всичко е, че заплашват...
Τα πράγματα όμως είναι άσχημα και απ' ό,τι φαίνεται μπορεί να γίνουν και χειρότερα .	Нещата обаче са лоши и както изглежда, могат да станат по-лоши .
Όπως λέει μιλώντας προς «Το Βήμα» ο κ. Νέλος Γεωργούδης , πρόεδρος του συνδέσμου των τοπολιητικών επιχειρήσεων, «όση παραγωγή ελιάς Καλαματών κι αν εξάγουμε απορροφάται αμέσως» και συμπληρώνει ότι «η ζήτηση είναι μεγαλύτερη από την προσφορά στη διεθνή αγορά».	Както казва, говорейки пред „Βήμα”, г-н Нелос Георгудис, председател на съюза за стандартизация на предприятията „колкото и от производството на маслини от Каламата да изнасяме, те се изкупуват веднага” и допълва, че „търсенето е по-голямо от предлагането на международния пазар”.

Αντί να απορροφά μικρόβια και οργανικές ουσίες όπως οι περισσότεροι εκπρόσωποι του είδους του...	Вместо да гълтат микроби и органични вещества както повечето представители от този вид...
Ο αριθμός των υπαλλήλων που εμπíπτουν στη ρύθμιση είναι μεγαλύτερος των δέκα (10) ανά υπηρεσία...	Броят на служителите, които попадат в реформата, е по-голям от десет на служба...
Οι υπάλληλοι πρόκειται να μετακινηθούν και τα διαπιστωμένα κενά να καλυφθούν το συντομότερο .	Служителите трябва да бъдат преместени и констатираните свободни места да се разкрийт в най-скоро време .
ΑΝΑΛΙΤΙΧΝΙ ΦΟΡΜΙ НА СТЕΠΕΝΙΤΕ ЗА СРАВΝЕНИЕ	ПРЕВОД
Και φυσικά οι παραγωγοί της ελιάς Καλαμάτων και κυρίως οι περιοχές της Λακωνίας, της Μεσσηνίας και της Αιτωλο-καρνανίας είναι οι πιο κερδισμένοι από όλους τους ελαιοπαραγωγούς.	И естествено производителите на маслини от Каламата и главно районите на Лакония, и Месония, и на Еталоакаρνιαсия са най-печелившите от всички маслинопроизводители.
«Αποφάσισα ότι το πιο έντιμο πράγμα που μπορώ να κάνω είναι να παραιτηθώ»...	„Реших, че най-достойното нещо, което мога да направя, е да подам оставка”...
Η πιο φημισμένη μυστική υπηρεσία δεν μπόρεσε να κρύψει...	Най-популярната музикална фирма не можа да скрие...
Ο στρατηγός Μαρσέλ Μπιζάρ ενσάρκωσε τα πιο ένδοξα κεφάλαια της γαλλικής Ιστορίας του 20ου αιώνα...	Генерал Марсел Бизар олицетворява най-славните глави на френската история през 20 век...
«Το όνομα του στρατηγού Μπιζάρ είναι συνώνυμο με μερικές από τις πιο βδελυρές πρακτικές του γαλλικού στρατού».	„Името на генерал Бизар е синоним на някои от най-отвратителните практики на френската войска”.
Η Прέμιερ Λιγκ δεν είναι τυχαία το πιο ακριβοθώρητο πρωτάθλημα του πλανήτη...	Премиер Лига не е случайно най-скъпото състезание на планетата...
ΟΠΙΣΑΤΕΛΝΙ ΦΟΡΜΙ НА СТЕΠΕΝΙΤΕ ЗА СРАВΝЕНИЕ	ПРЕВОД
Οι πολίτες περικόπτουν συνεχώς τα έξοδά τους και πιστεύουν ότι η κατάσταση θα χειροτερεύσει κι άλλο...	Гражданите ограничават непрекъснато разходите си и вярват, че положението ще се влоши още повече ...
Η εντοπισακά μεγάλη εφετινή παραγωγή περιόρισε το μέγεθος του καρπού...	Впечатляващо голямото производство тази година ограничи размера на плодовете...
Την ίδια περίοδο ο βασικός ανταγωνιστής της ελληνικής ελιάς, η Ισπανία, έχει εξαιρετικά περιορισμένη παραγωγή.	В същия период основният конкурент на гръцката маслина, Испания, има изключително ограничено производство.
Ωστόσο η παραγωγή ήταν τόσο μεγάλη...	Обаче производството беше толкова голямо ...
Ο Τζόρτζ Εντγουίστλ ανέλαβε γενικός διευθυντής του ВВС στις 17 Σεπτεμβρίου και μετά την παραίτησή του έγινε ο πρώτος γενικός διευθυντής που παρέμεινε σε αυτό το πόστο για τόσο σύντομο χρονικό διάστημα .	Джордж Едгуистъл стана генерален секретар на ВВС на 17 септември и след оставката си стана първият генерален секретар, който остана на този пост за толкова малко време .

Ερευνητές του Πανεπιστημίου Flinders στην Αδελαΐδα ανακάλυψαν ότι τα θηλυκά <i>M. Suaneus</i> έχουν αναπτύξει μια ιδιαίτερα έξυπνη τακτική...	Изследователи от университета Flinders в Аделаида откриха, че женските <i>M. Suaneusca</i> развили една изключително умна тактика...
Γιατί ο χρόνος γίνεται όλο και πιο περιορισμένος.	Зашто времето става все по-ограничено.

Както показват примерите от Таблица 2 и във вестник „Βήμα” срещаме трите начина за образуване на степени за сравнение – синтетичен, аналитичен и описателен. За разлика от примерите от вестник „Καθημερινή” тук преобладават аналитичните и описателните форми. Синтетичните форми, от своя страна, са предимно на неправилните прилагателни имена, които не образуват аналитични форми. Единствено в първия и в последния пример (то σοβαρότερο и то συντομότερο) прилагателните σοβαρός и σύντομος имат и паралелни аналитични форми. За разлика от примерите от вестник „Καθημερινή”, където основната част от аналитичните примери е степенуване на причастия или на прилагателни имена, които според правилата на съвременния гръцки език не образуват синтетични форми при степените за сравнение, то в примерите от Таблица 2 срещаме множество прилагателни имена, които в езика имат паралелна синтетична форма. И ако в примерите от „Καθημερινή” срещаме само два начина за образуване на описателни форми на степените за сравнение (чрез прилагателното πολύ и наречieto ακόμα), то в статиите от вестник „Βήμα” срещаме множество примери с описателни степени за сравнение, както и разнообразни начини за тяхното образуване (чрез κι άλλο, εντυπωσιακά, τόσο, εξαιρετικά, ιδιαίτερα, όλο και πιο).

Установените изводи за примерите от вестник „Βήμα” се дължат на факта, който отбелязахме по-горе, че този ежедневник е насочен към всички слоеве на обществото, което обяснява причината, поради която именно тук срещаме в пълна степен развита тенденцията към аналитизъм при образуването на степените за сравнение в гръцки език.

Трябва да отбележим, че настоящата статия не претендира за категоричност и изчерпателност. Тя е част от едно по-голямо изследване, което ще ни даде възможност за по-задълбочен анализ на проблема за тенденцията към аналитизъм в именната система на съвременния гръцки език.

ЛИТЕРАТУРА

Асенова 2002: П. Асенова, Балканско езиковзнание. Велико Търново, 2002, с. 117–119.

Пороманска 2002: Ст. Пороманска, Новогръцки език за начинаещи, Велико Търново, 2002, с. 192–193.

Макридж 2011: П. Макридж, превод: Петропулос Н. Костас, Новогръцки език, Описателен анализ на съвременния гръцки език. Атина: Патаки, април 2011.

Клерис, Бабиниотис 2004: Х. Клерис, Г. Бабиниотис, Граматика на съвременния гръцки език. Атина: Елиника Грамата, 2004.

Καίρης, Μπαμπινιώτης 2004: Χ. Κλαίρης, Γ. Μπαμπινιώτης, Граμματική της νέας ελληνικής, εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 2004, 209–210.